

den Skade, det før gjorde. Det sker altsaa netop efter Reglerne for skadeligt Vand's Afledning, hvad ogsaa det ærede Medlem vil finde udtryffeligt be-
rørt i det foreliggende Forslag. Jeg tror derfor ikke, at man kan andet end antage, at de ærede Forslagsstillere have haft fuldkommen god Næst og Grund til at foreslaa, at Draining af Kirkegaardene bør finde Sted, naar disse ere fugtige.

Fernansen. Jeg skal kun sige et Par Ord til Skjøtte for det Forslag, som Udvalgets Flertal har fremsat under Nr. 6. Det er blevet sagt, at Mindretallets Forslag under Nr. 7 var saa særdeles fornuftigt. Det skal jeg ikke mod-
sige, og jeg skal i det Hele ikke give mig af med at betegne noget af Forslagene enten som mere eller mindre fornuftigt. Jeg tror imidlertid, at Flertallets Forslag har ikke saa lidt Fortrin frem-
for Mindretallets. Det forekommer mig, at det vil ikke være vanskeligt ved frivillige Bidrag at faae den Smule Ind, der skal til for at opvarme Kirkerne paa de Sønd- og Helligdage, hvorom der er Tale. I de fattige Sogne, som f. Ex.ovre i Sjælland, vil Brændstet vel hyppigst blive leveret in natura, og det vil komme til at spille en over-
ordentlig lille Rolle om 4-6 Gaardmænd skulle levere hver et Tæs Brændsel om Nattet, og i de rigere eller mere formuende Sogne vil det vistnok heller ikke være vanskeligt at tilvejebringe den lille Sum, hvorom der er Spørgsmaal, og som vel kan blive 15 eller højst 20 Rd. om Nattet. Jeg kan ikke andet end finde det uheldigt, naar man vil sammensblande Frivillighed og Tvang, og jeg maaske det uheldigt at gjøre til Gjen-
stand for tvungen Kommuneafgift en Udelse, som dog virkelig ikke med Nætte kan henføres derunder, ikke kommer Kommunen som Kommune ved. Jeg tror, at hvis man sætter dette Enten-Eller ind i Loven, saa vil det svække Frivilligheden, og saa eller Ingen vil da give Noget, idet man vil sige: Det gives til Kommunen, og hvorfor skulle vi frivillig-
gde Noget til den. Giv man det derimod som en sammen med Andre ydet Hjælp for at opnaa det fælles Gode, at faae Kirken opvarmet, saa vil det ogsaa uden nogen stor Vanskelighed blive bragt tilveie. Hvad Forslaget under Nr. 11 angaar, da er det ganske vist, at man ikke kan sige, at her gjøres de Tiendeydere, som tillige ere Tiende-
eierne, nogen Uret, ved at lade dem alene bære Bygden, men paa den anden Side kan jeg heller ikke se, at der sker nogen Ubillighed ved at lade Kommunekassen bære Omkostningerne, idet der jo som den sidste ærede Taler ansøgte er Tale om et nyt Bidrag til et for alle Kirkegængere fælles Gode. Det Forslags Vedtagelse eller Negtelse skal jeg imidlertid ikke lægge nogen videre Vægt paa, da der efter min Mening ikke kan ske Tiendeeierne nogen som helst Uret, ved at man paalægger dem en forøget Afgift, der aldrig kan være stor, og paa den anden Side heller ikke kan tilfæies dem,

der ikke ere det, nogen Ubillighed ved at lade dem baltage i denne lille Bygde.

Nimstad. Saa levende Interesse jeg end har for denne Sag, hvad jeg ogsaa viste ved mine Udtalelser i før nævnte jeg dog ingen Betænkelig-
hed ved at stemme for et Lovforslag, hvori der findes en Paragraf som den, der er foreslaaet under Nr. 11. Det forekommer mig nemlig, at den vilde ligefrem være en Næst paa dette Lovforslag. Den ærede Udvalgte for Flertallet ansøgte jo rigtig nok for, at medens han indvandt, at det ikke lod sig retfærdiggjøre i Kraft af noget som helst Næst-
princip, talte dog Billighed derfor. Nu ere jo rigtig nok Begreberne om Billighed meget forskjel-
lige. Jeg skal kun minde om, at den Gang Handelsmagereen vore paa Holland i Forbindelse med Morten Baad gjorde Indbrud et Sted, og indb-
Forventning fandt Tiendestjernerne vaagne, saa spurgte Handelsmagereen Morten Baad, om han ikke syntes, de skulde slaa den Hjel, hvortil Mor-
ten Baad svarede: Jo, det er vel det Billigste. Det var nu hans Begreb om Billighed. Begre-
berne om Billighed ere som jeg meget forskjel-
lige. Jeg for mit Vedkommende ser mit ikke den Billig-
hed, der skulde være i at fritage Tiendeeierne, fordi de tillige ere Tiendeydere, og ere et større Antal for en Bygde, som man derimod ikke har nogen Betænkelighed ved at paalægge, hvor Tiende-
eieren er en enkelt Mand. Nu ansøgte det ærede Medlem for Vælle Amts 5te Valgreds (S. Sør-
geisen) en anden Betragtning, som skulde støtt Forslaget. Det var ganske vist en Betragtning, der viste et snuvt Sindelag og røbede megen Uegen-
tighed fra hans Side, at dømme efter det Exem-
pel, han ansøgte, men jeg tror ikke, at det lykkedes det ærede Medlem at paavise, at Forslaget havde nogen Billighed i sig. Det, som man kan sige, er, at saadanne Tilfælde, som det af det ærede Medlem berørte, vilde de Enkelte der ere stillede saaledes som f. Ex. det ærede Medlem efter hvad han selv ansøgte, er stillet, føle sig noget generede ved at være fri for en Afgift, som de fleste An-
dre maaske yde. Det ligger jo heri, at de have tiendefri Jord, og den samme Generthed maatte de altsaa have følt, da de Andre, som vare Tiendeydere, vare nødsagede til at betale for Indkjø-
bet af Tienden, men nogen Billighed er der aaben-
bart ikke tilstede, og den er navnlig lige saa lidt tilstede i dette Tilfælde som i det Tilfælde, hvor det er en enkelt Mand, der eter Tienden. Det ærede Medlem saae jo ogsaa nu kun paa dette ene Til-
fælde, men man maaske dog ogsaa se Sagen fra en anden Side, hvor det sandelig ikke stillet sig bil-
ligt. Dem, som det i det Hele vil komme til at gaa ud over, ere de, der ikke have Noget at tiende af, men dog ere Medlemmer af Kommu-
nen, ere Indbyggere, Husmænd osv. thi de ville, da Udgifterne skulle udredes af Kommunens Rasse, komme til at baltage i Udgiften, der med Rette